

Sygn. akt *X Ko 50/20*

POSTANOWIENIE

Dnia 2 czerwca 2020 r.

Sąd Okręgowy w Warszawie X Wydział Karny Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący: Sędzia Urszula Mysliwska (spr.)

Sędziowie: Katarzyna Wróblewska

Mariusz Jackowski

Protokolant: Sylwia Zaremba

po rozpoznaniu w sprawie R. O.

na skutek zażalenia wniesionego przez pełnomocnika komornika R. O.

na postanowienie Ministra Sprawiedliwości z dnia 20 grudnia 2019 roku

w przedmiocie zawieszenia w czynnościach Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w Legnicy R. O.

na podstawie art. 437 § 1 k.p.k. w zw. z art. 78b Ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o komornikach sądowych i egzekucji

postanawia:

utrzymać w mocy zaskarżone postanowienie.

UZASADNIENIE

Zażalenie pełnomocnika komornika sądowego nie zasługiwało na uwzględnienie.

Wskazać należy, iż zgodnie z normą prawną wyrażoną w art. 18 ust. 1 pkt 1 Ustawy z dnia 22 marca 2018 r. o komornikach sądowych (Dz. U. z 2018 r. poz. 771, dalej KomSądU.), Minister Sprawiedliwości jest zobligowany do zawieszenia komornika sądowego w wykonywanych czynnościach. W piśmiennictwie stosuje się wykładnię literalną powyższego przepisu, co oznacza, że w przypadku wystąpienia przesłanek wskazanych w art. 18 ust. 1, decyzja Ministra Sprawiedliwości jest automatyczna i nie ma charakteru uznaniowego (tak: Grajewski Artur. Art. 18. W: Komentarz do ustawy o komornikach sądowych, [w:] Ustawa o komornikach sądowych. Ustawa o kosztach komorniczych. Komentarz. Wolters Kluwer Polska, 2018). Powyższy przepis przewiduje obowiązek zawieszenia w czynnościach w sytuacji, gdy przeciwko komornikowi jest prowadzone postępowanie o umyślne przestępstwo ścigane z oskarżenia publicznego lub umyślne przestępstwo skarbowe. Zatem, aby postanowienie o zawieszeniu w czynnościach komorniczych w okolicznościach niniejszej sprawy nie uległo uchyleniu przez Sąd Okręgowy, Minister Sprawiedliwości musiał wykazać wyłącznie fakt postawienia komornikowi sądowemu w postępowaniu karnym zarzutów o umyślne przestępstwo ścigane z oskarżenia publicznego lub umyślne przestępstwo skarbowe. Podnieść należy, że od dnia 2 grudnia 2019 roku, tj. od dnia wydania postanowienia o przedstawieniu Komornikowi Sądowemu R. O. zarzutów, toczy się przeciwko niemu postępowanie karne w sprawie o sygn. akt PR 3 Ds. 412.2019, co jest faktem bezspornym. Do zawieszenia w czynnościach wystarczające jest posiadanie przez komornika formalnego statusu podejrzanego, który uzyskuje w momencie wydania postanowienia o przedstawieniu mu zarzutów. Skarżącemu postawiono zarzut z art. 231 § 1 i 2 k.k. i art. 284 § 2 k.k. w zw. z art. 294 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 12 § 1 k.k.

Zgodnie z treścią postanowienia o zawieszeniu w czynnościach komorniczych oskarżonego, zawieszenie nastąpiło na okres do prawomocnego zakończenia postępowania karnego. Skarżący w treści zażalenia ustosunkował się jedynie do kwestii wcześniejszego wydanego wobec komornika sądowego postanowienia w przedmiocie zawieszenia R. O. w czynnościach. Otóż fakt, iż Minister Sprawiedliwości postanowieniem z dnia 13 sierpnia 2018 r. zawiesił R. O. w czynnościach komornika sądowego w związku z innym postępowaniem karnym prowadzonym wobec niego nie uzasadnia – w ocenie sądu odwoławczego - przyjęcia, że ponowne zawieszenie w czynnościach komornika sądowego jest niedopuszczalne. Mając bowiem na względzie funkcję i charakter prawny instytucji zawieszenia komornika w czynnościach, należy opowiedzieć się za poglądem, że w razie zaistnienia przesłanek z art. 18 ust. 1 pkt 1 KomSądU Minister Sprawiedliwości każdorazowo zobowiązany jest wydać postanowienie o zawieszeniu komornika w czynnościach. Ustawodawca nie przewidział żadnego wyjątku w tym zakresie. A zatem zawieszenie w czynnościach w związku z innym postępowaniem nie stanowi negatywnej przesłanki wydania nowej decyzji w związku z kolejnym postępowaniem karnym prowadzonym wobec podejrzanego komornika, o ile dotyczy ono przestępstwa umyślnego ściganego z oskarżenia publicznego lub umyślnego przestępstwa skarbowego. Odstąpienie od takich działań mogłoby doprowadzić do sytuacji, w której po ustaniu przyczyn pierwszego postanowienia o zawieszeniu w czynnościach ustawałby stan zawieszenia, pomimo że nadal zachodziłyby obiektywne przesłanki przemawiające za zawieszeniem komornika w czynnościach. Tak więc np. fakt, że komornik jest już zawieszony w czynnościach w związku z wszczęciem jednego postępowania dyscyplinarnego nie stoi na przeszkodzie temu, aby wydać kolejne postanowienie o zawieszeniu np. w sytuacji, gdy wszczęte zostanie przeciwko temu komornikowi kolejne postępowanie dyscyplinarne bądź postępowanie karne (komentarz Art. 18 KomSądU red. Reimer 2019, wyd. 1/Klonowski).

Bez znaczenia zatem pozostają okoliczności wskazywane w zażaleniu. Przytoczone przez skarżącego orzeczenie w sprawie sygn. akt I OSK 167/09 pozostaje zatem bez wpływu na treść rozstrzygnięcia skoro w ocenie sądu okręgowego ustawa o komornikach sądowych, w sposób zupełny reguluje kwestie zawieszenia komornika w czynnościach.

Obligatoryjne zastosowanie zawieszenia w czynnościach wobec osoby skarżącego przez Ministra Sprawiedliwości w okolicznościach niniejszej sprawy nie budzi jakichkolwiek wątpliwości.

Mając powyższe na uwadze orzeczono, jak w sentencji postanowienia.